

[KŁOĄCY *part praes act*

D sg m kł(o)ąć(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kołący, stukający do drzwi; tu w przen [do czego]: a potym snadnie możesz sobie odtworzyć krolestwo święte jego, ktore jest íście nie twardo zamknione każdemu kłócącemu do niego. RejKat 161.

Cf **KŁOCIĆ**

FP